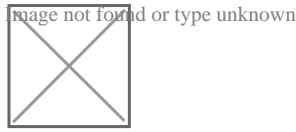

Λόγος εις το Άγιο Πάσχα

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Ιωάννης Χρυσόστομος](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

1. Είναι κατάλληλη στιγμή σήμερα ν' αναφωνήσουμε όλοι εμείς εκείνο που είπε ο μακάριος Δαβίδ· «Ποιος μπορεί να διηγηθεί τη δύναμη του Κυρίου, να εξυμνήσει όλες τις δόξες του;» (Ψαλμ. 105, 2). Να λοιπόν έφθασε η ποθητή για μας και σωτήρια εορτή, η αναστάσιμη ημέρα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, η προϋπόθεση της ειρήνης, η αφορμή της συμφιλίωσης, η εξαφάνιση των πολέμων, η κατάργηση του θανάτου, η ήττα του διαβόλου. Σήμερα οι άνθρωποι αναμείχθηκαν με τους αγγέλους και αυτοί που έχουν σώμα προσφέρουν τη δοξολογία τους μαζί με τις ασώματες δυνάμεις. Σήμερα καταργείται η εξουσία του διαβόλου, σήμερα λύθηκαν τα δεσμά του θανάτου, εξαφανίσθηκε η νίκη του άδη. Σήμερα είναι ευκαιρία να πούμε τα προφητικά εκείνα λόγια· «Που είναι, θάνατε, το κεντρί σου; που είναι, άδη, η νίκη σου;» (Α΄ Κορ. 15, 55). Σήμερα ο Κύριός μας ο Χριστός συνέτριψε τις

χάλκινες πύλες και εξαφάνισε τον ίδιο το θάνατο.

Και γιατί λέγω τον ίδιο το θάνατο; Άλλαξε το όνομά του, γιατί δε λέγεται πιά θάνατος, αλλά κοίμηση και ύπνος. Γιατί πριν από τον ερχομό του Χριστού και τη φροντίδα του για τον άνθρωπο με τη σταύρωσή Του, ήταν φοβερό και το ίδιο το όνομα του θανάτου. Γιατί ο πρώτος άνθρωπος, αφού δημιουργήθηκε, καταδικαζόταν ν' ακούει αυτό, σαν μια κάποια μεγάλη τιμωρία· «Την ημέρα που θα φάγεις, θα πεθάνεις οπωσδήποτε» (Γεν. 2, 17). Και ο μακάριος Ιώβ μ' αυτό το όνομα τον ονόμασε, λέγοντας· «Ο θάνατος είναι ανάπαυση στον άνθρωπο» (Ιώβ 3, 23). Και ο προφήτης Δαυΐδ έλεγε· «Ο θάνατος των αμαρτωλών είναι κακός» (Ψαλμ. 33, 22). Και ονομαζόταν όχι μόνο θάνατος ο χωρισμός της ψυχής από το σώμα, αλλά και άδης. Άκουσε λοιπόν τον πατριάρχη Ιακώβ που λέγει· «Θα κατεβάσετε τα γηρατειά μου με λύπη στον άδη» (Γεν. 42, 38). Άκουσε πάλι τον προφήτη· «Άνοιξε πολύ το στόμα του ο άδης» (Ησ. 5, 14). Και άκουσε πάλι άλλον προφήτη που λέγει· «Θα με σώσει από τον κατώτατο άδη» (Ψαλμ. 85 13). Και σε πολλά σημεία της Παλαιάς Διαθήκης θα βρείς να ονομάζεται θάνατος και άδης η αναχώρηση από την παρούσα ζωή. Αφ' ότου όμως ο Χριστός, ο Θεός μας, προσφέρθηκε θυσία και αναστήθηκε, έβγαλε από τη μέση και αυτές τις ονομασίες ο φιλόανθρωπος Κύριος και έφερε καινούρια και παράξενη συμπεριφορά στη ζωή μας. Γιατί αντί για θάνατος λέγεται στο εξής κοίμηση και ύπνος η αναχώρηση από την παρούσα ζωή.

Και από που είναι φανερό αυτό; Άκουσε τον ίδιο το Χριστό που λέγει· «Ο φίλος μας Λάζαρος έχει κοιμηθεί, όμως πηγαίνω να τον ξυπνήσω» (Ιω. 11, 11). Όπως λοιπόν είναι εύκολο σ' εμάς να ξυπνήσουμε και να σηκώσουμε επάνω εκείνον που κοιμάται, έτσι και στον Κύριο όλων μας είναι εύκολο το να αναστήσει νεκρό. Και επειδή ήταν καινούρια και παράξενα τα λόγια του, ούτε οι μαθητές τα κατάλαβαν, ώσπου συγκαταβαίνοντας στην αδυναμία τους τα είπε πιο καθαρά. Και ο διδάσκαλος της οικουμένης, ο μακάριος Παύλος, γράφοντας στους Θεσσαλονικείς, λέγει· «Δε θέλω να έχετε άγνοια για εκείνους που έχουν κοιμηθεί, για να μη λυπάστε, όπως και οι άλλοι που δεν έχουν ελπίδα» (Α' Θεσ. 4, 13). Και αλλού πάλι· «Συνεπώς και εκείνοι που κοιμήθηκαν με την πίστη στο Χριστό, χάθηκαν» (Α' Κορ. 15, 18). Και πάλι· «Εμείς οι ζωντανοί, που απομείναμε στη ζωή, δε θα προφθάσουμε εκείνους που κοιμήθηκαν» (Α' Θεσ. 4, 15). Και αλλού πάλι λέγει· «Γιατί αν πιστεύουμε και ότι ο Ιησούς πέθανε και αναστήθηκε, έτσι πρέπει να πιστεύουμε ότι ο Θεός θα φέρει μαζί του εκείνους που κοιμήθηκαν» (Α' Θεσ. 4, 14).

2. Είδες ότι παντού από τότε ο θάνατος ονομάζεται κοίμηση και ύπνος; και ότι εκείνος που πριν είχε φοβερό όνομα, τώρα γίνεται ευκαταφρόνητος μετά την ανάσταση; Είδες ότι είναι λαμπρό το τρόπαιο της ανάστασης; Με αυτήν έχουν έρθει σ' εμάς τα άπειρα αγαθά, με αυτήν διαλύθηκε η απάτη των δαιμόνων, με

αυτήν περιγελούμε το θάνατο. Με την ανάσταση περιφρονούμε την παρούσα ζωή, με αυτήν επιθυμούμε σφοδρά τα μέλλοντα αγαθά. Με αυτήν, ενώ έχουμε σώμα, δεν έχουμε τίποτε λιγότερο από τις ασώματες δυνάμεις, εάν θέλουμε. Σήμερα έγινε η λαμπρή μας νίκη. Σήμερα ο Κύριός μας, αφού έστησε το τρόπαιο της νίκης του εναντίον του θανάτου και διέλυσε την εξουσία του διαβόλου, μας χάρισε με την ανάστασή του το δρόμο για τη σωτηρία μας. Ας χαιρόμαστε λοιπόν όλοι, ας χορεύουμε, ας ευφραινόμαστε. Γιατί, αν και ο Κύριός μας νίκησε και έστησε το τρόπαιο, είναι δική μας όμως η ευφροσύνη και η χαρά. Γιατί όλα τα έκαμε για την δική μας σωτηρία, και με εκείνα τα μέσα που μας πολέμησε ο διάβολος, με τα ίδια τον νίκησε ο Χριστός.

Τα ίδια τα όπλα πήρε ο Χριστός, και με αυτά τον νίκησε. Και άκουσε με ποιο τρόπο. Η παρθένος και το ξύλο και ο θάνατος ήταν τα σύμβολα της ήττας μας. Και πράγματι η Εύα ήταν παρθένος, αφού δε γνώριζε ακόμη άνδρα, όταν εξαπατήθηκε. Ξύλο ήταν το δένδρο, θάνατος η τιμωρία στον Αδάμ. Είδες πως τα σύμβολα της ήττας μας ήταν παρθένος και ξύλο και θάνατος; Πρόσεχε λοιπόν πως αυτά έγιναν πάλι τα σύνεργα της νίκης μας. Στη θέση της Εύας είναι η Μαρία. Στη θέση του ξύλου για τη γνώση του καλού και του κακού, είναι το ξύλο του σταυρού. Στη θέση του θανάτου του Αδάμ, είναι ο θάνατος του Κυρίου. Είδες ότι μ' αυτά που μας νίκησε, με τα ίδια νικήθηκε; Κοντά στο δένδρο νίκησε τον Αδάμ ο διάβολος. Κοντά στο σταυρό νίκησε το διάβολο ο Χριστός. Και το ξύλο εκείνο έστειλε στον άδη, το ξύλο όμως αυτό, δηλαδή το ξύλο του σταυρού, ξανάφερε πάλι από τον άδη και αυτούς που πέθαναν.

Και εκείνο έκρυβε τον νικημένο σαν αιχμάλωτο και γυμνό, αυτό όμως έδειχνε σ' όλους τον νικητή γυμνό, καρφωμένο στα ψηλά. Και ο θάνατος του Αδάμ καταδίκασε και αυτούς που έζησαν ύστερα από αυτόν, ο θάνατος όμως του Χριστού ανάστησε πραγματικά και αυτούς που έζησαν πριν από αυτόν. «Ποιος μπορεί να διηγηθεί τη δύναμη του Κυρίου, να εξυμνήσει όλες τις δόξες του;». Από θνητοί έχουμε γίνει αθάνατοι, από νεκροί αναστηθήκαμε, από νικημένοι γίναμε νικητές.

3. Αυτά είναι τα κατορθώματα του σταυρού, αυτά αποτελούν την πιο μεγάλη απόδειξη της ανάστασης. Σήμερα χορεύουν οι άγγελοι και αγάλλονται όλες οι ουράνιες δυνάμεις, επειδή χαίρονται για τη σωτηρία όλου του ανθρώπινου γένους. Γιατί, αν γίνεται χαρά στον ουρανό και τη γη, όταν μετανοεί ένας αμαρτωλός, πολύ περισσότερο θα γίνεται για τη σωτηρία όλης της οικουμένης. Σήμερα αφού ελευθέρωσε το ανθρώπινο γένος από την εξουσία του διαβόλου, το ξανάφερε στην προηγούμενη τιμητική του θέση. Όταν λοιπόν δω ότι η εκλεκτή προσφορά μας νίκησε τόσο πολύ το θάνατο, δε φοβούμαι πιά, δεν τρέμω πιά τον πόλεμο. Ούτε

βλέπω στην αδυναμία μου, αλλά προσέχω στην ανέκφραστη δύναμη εκείνου που πρόκειται να γίνει σύμμαχός μου. Γιατί εκείνος που νίκησε την εξουσία του θανάτου και του αφαίρεσε όλη του τη δύναμη, τι δε θα κάμνει στο εξής για το γένος που είναι όμοιό του, τη μορφή του οποίου από τη μεγάλη του φιλανθρωπία θεώρησε άξιο να πάρει, και μ' αυτήν να παλέψει με το διάβολο; Σήμερα παντού στην οικουμένη επικρατεί χαρά και πνευματική ευφροσύνη. Σήμερα όλοι οι άγγελοι και όλες οι ουράνιες δυνάμεις αγάλλονται για τη σωτηρία των ανθρώπων.

Σκέψου λοιπόν, αγαπητέ μου, πόσο μεγάλη είναι η χαρά, αφού και οι ουράνιες δυνάμεις εορτάζουν μαζί μας, γιατί χαίρονται μαζί μας για τα δικά μας αγαθά. Γιατί αν και είναι δική μας η χάρη που έδωσε ο Κύριος, είναι όμως και δική τους η ευχαρίστηση. Γι' αυτό δεν ντρέπονται να εορτάσουν μαζί μας. Και γιατί λέγω, ότι οι σύνδουλοί μας δεν ντρέπονται να εορτάσουν μαζί μας; Ο ίδιος ο Κύριος, που είναι δικός τους και δικός μας, δεν ντρέπεται να εορτάσει μαζί μας. Και γιατί είπα, δεν ντρέπεται; Αυτός μάλιστα επιθυμεί να εορτάσει μαζί μας. Από που είναι φανερό αυτό; Άκουσε τον ίδιο που λέγει· «Επιθύμησα πολύ να φάγω αυτό το Πάσχα μαζί σας» (Λουκ. 22, 15). Εάν όμως επιθύμησε να φάγει το Πάσχα, είναι φανερό ότι επιθυμεί και να εορτάσει μαζί μας. Όταν λοιπόν βλέπεις ότι όχι μόνο οι άγγελοι και όλες οι ουράνιες δυνάμεις, αλλά και ο Κύριος των αγγέλων εορτάζει μαζί μας, τι σού λείπει πιά για να χαιρέσαι πολύ; Κανένας λοιπόν ας μην είναι θλιμμένος σήμερα εξ αιτίας της φτώχειας του, γιατί σήμερα είναι εορτή πνευματική.

Ας μην υπερηφανεύεται κανένας πλούσιος για τον πλούτο του, γιατί δεν μπορεί να προσφέρει τίποτε στην εορτή αυτή από τα χρήματά του. Στις εορτές βέβαια έξω από την Εκκλησία, εννοώ τις κοσμικές, όπου γίνεται μεγάλη επίδειξη και της εξωτερικής περιβολής και της πολυτέλειας στα τραπέζια, δικαιολογημένα εκεί θα είναι ο φτωχός στενοχωρημένος και θλιμμένος, και ο πλούσιος χαρούμενος και ευχαριστημένος. Γιατί όμως; Γιατί ο πλούσιος φορά λαμπρά ρούχα και προσφέρει πλουσιότερο τραπέζι, ο φτωχός όμως εμποδίζεται από τη φτώχεια του να δείξει την ίδια γενναιοδωρία.

Εδώ όμως δε συμβαίνει τίποτε τέτοιο, αλλά λείπει κάθε τέτοια διάκριση και υπάρχει ένα τραπέζι και για τον πλούσιο και για το φτωχό, και για το δούλο και για τον ελεύθερο. Και αν είσαι πλούσιος, δεν έχεις τίποτε περισσότερο από το φτωχό. Και αν είσαι φτωχός, δεν έχεις τίποτε λιγότερο από τον πλούσιο, ούτε θα ελαττωθεί η πνευματική σου ευτυχία εξ αιτίας της φτώχειας σου. Γιατί η χάρη είναι του Θεού και δεν ξεχωρίζει τα πρόσωπα. Και γιατί λέγω, ότι το ίδιο τραπέζι βρίσκεται μπροστά στον πλούσιο και στο φτωχό; Και σ' αυτόν που έχει το βασιλικό στέμμα και φορά τη βασιλική πορφύρα, που έχει αναλάβει την εξουσία της οικουμένης, και στο φτωχό που κάθεται για ελεημοσύνη, υπάρχει το ίδιο τραπέζι.

Τέτοια λοιπόν είναι τα πνευματικά δώρα. Δε διαιρούν την κοινωνία ανάλογα με τη διάθεση και τις σκέψεις του καθενός. Με το ίδιο θάρρος και την ίδια τιμή ορμούν και ο βασιλιάς και ο φτωχός για ν' απολαύσουν και να κοινωνήσουν τα θεία αυτά μυστήρια. Και γιατί λέγω, με την ίδια τιμή; Πολλές φορές ο φτωχός έρχεται με περισσότερο θάρρος. Γιατί λοιπόν γίνεται αυτό; Γιατί το βασιλιά, που είναι κυκλωμένος από φροντίδες και περιστοιχισμένος από πολλά ζητήματα, σαν να είναι μέσα σε πέλαγος, έτσι από παντού τον κτυπούν τα κύματα συνεχώς και τον καταστρέφουν τα πολλά αμαρτήματα. Ο φτωχός όμως, απαλλαγμένος απ' όλα αυτά, και φροντίζοντας μόνο για την απαραίτητη τροφή του, και κάμνοντας μια αμέριμνη και ήσυχη ζωή, σαν να κάθεται σε λιμάνι και γαλήνη, πλησιάζει με πολλή ευλάβεια το τραπέζι.

4. Και όχι μόνο αυτό, αλλά και από πολλά άλλα προέρχονται διάφορες στενοχώριες σ' εκείνους που ασχολούνται με τις κοσμικές εορτές. Γιατί εκεί πάλι ο φτωχός είναι στενοχωρημένος και ο πλούσιος χαρούμενος, όχι μόνο για το τραπέζι και την πολυτέλεια, αλλά και για τα πολυτελή ρούχα και τη φανταστική εμφάνισή τους. Εκείνο λοιπόν που παθαίνουν στο τραπέζι, αυτό παθαίνουν και στα ρούχα.

Όταν λοιπόν δει τον πλούσιο ο φτωχός να φορά πολυτελέστερη στολή, τον κυριεύει μεγάλη λύπη, θεωρεί τον εαυτό του δυστυχισμένο, ξεστομίζει πολλές κατάρες. Εδώ όμως και αυτή η στενοχώρια εξαφανίζεται, γιατί ένα είναι το ένδυμα της σωτηρίας για όλους. Και φωνάζει ο Παύλος λέγοντας: «Όσοι βαπτισθήκατε στο όνομα του Χριστού, ντυθήκατε το Χριστό» (Γαλ. 3, 27).

Ας μην προσβάλλουμε λοιπόν αυτήν την εορτή, σας παρακαλώ, αλλά ας αποκτήσουμε φρόνημα άξιο εκείνων που μας δώρησε η χάρη του Χριστού. Ας μην παραδοθούμε στη μέθη και στην πολυφαγία, αλλ' αφού κατανοήσουμε τη γενναιοδωρία του Κυρίου μας, και ότι τίμησε το ίδιο και τους πλούσιους και τους φτωχούς και τους δούλους και τους ελεύθερους, και έστειλε σ' όλους την ίδια χάρη, ας αμείψουμε τον ευεργέτη για την αγάπη του που δείχνει σ' εμάς. Και

αμοιβή ικανοποιητική είναι συμπεριφορά που αρέσει σ' Αυτόν και ψυχή νηφάλια και άγρυπνη. Αυτή η εορτή και πανήγυρη δε χρειάζεται χρήματα, ούτε έξοδα, αλλά διάθεση μόνο και καθαρή σκέψη. Τίποτε το υλικό δεν μπορούμε να ωφεληθούμε εδώ, αλλ' όλα τα πνευματικά, την ακρόαση του λόγου του Θεού, τις ευχές των πατέρων, τις ευλογίες των ιερέων, την κοινωνία των θείων και απόρρητων μυστηρίων, την ειρήνη και την ομόνοια, και δώρα πνευματικά και άξια της γενναιοδωρίας εκείνου που τα δωρίζει.

Ας εορτάσουμε λοιπόν την εορτή αυτή κατά την οποία αναστήθηκε ο Κύριος. Γιατί αναστήθηκε και ανέστησε μαζί του την οικουμένη. Και αυτός βέβαια αναστήθηκε, αφού έσπασε τα δεσμά του θανάτου, εμάς όμως μας ανέστησε αφού διέλυσε τους σωρούς των αμαρτιών μας. Αμάρτησε ο Αδάμ και πέθανε, δεν αμάρτησε ο Χριστός και πέθανε. Καινούριο και παράδοξο πράγμα. Εκείνος αμάρτησε και πέθανε, αυτός δεν αμάρτησε και πέθανε. Για ποιο λόγο και για ποιο σκοπό; Για να μπορέσει εκείνος που αμάρτησε και πέθανε να ελευθερωθεί από τα δεσμά του θανάτου με τη βοήθεια εκείνου που δεν αμάρτησε και πέθανε. Έτσι γίνεται πολλές φορές και σ' εκείνους που οφείλουν χρήματα. Οφείλει κάποιος χρήματα σε κάποιον και δεν μπορεί να τα επιστρέψει, και γι' αυτό φυλακίζεται. Κάποιος άλλος που δεν οφείλει, αλλά που μπορεί να τα επιστρέψει, αφού τα δώσει ελευθερώνει τον υπεύθυνο. Έτσι έγινε και στον Αδάμ και στο Χριστό. Χρεωστούσε ο Αδάμ το θάνατο, και τον κρατούσε φυλακισμένο ο διάβολος. Δε χρεωστούσε ο Χριστός, ούτε τον κρατούσε ο διάβολος. Ήρθε και κατέθεσε το θάνατό του για χάρη του φυλακισμένου, με σκοπό να τον ελευθερώσει από τα δεσμά του θανάτου. Είδες τα κατορθώματα της ανάστασης; είδες τη φιλανθρωπία του Κυρίου; είδες το μέγεθος της φροντίδας του;

Ας μη γινόμαστε λοιπόν αχάριστοι προς αυτόν τον τόσο μεγάλο ευεργέτη, ούτε επειδή πέρασε η νηστεία να γίνουμε πιο αδιάφοροι. Αλλά τώρα ας φροντίζουμε την ψυχή μας περισσότερο από προηγουμένως, για να μη γίνει πιο αδύνατη, επειδή παχαίνει το σώμα μας, για να μη παραμελούμε την οικοδέσποινα φροντίζοντας τη δούλη. Γιατί ποιο είναι το όφειλος, πες μου, να σκάνουμε από την πολυφαγία και να ξεπερνάμε το μέτρο; Αυτό και το σώμα καταστρέφει και την ευγένεια της ψυχής ζημιώνουμε. Αλλά ας μας ικανοποιούν τα λίγα και τα απαραίτητα, για να ξεπληρώσουμε εκείνο που πρέπει και στην ψυχή και στο σώμα, για να μη σκορπίσουμε αμέσως εκείνα που συγκεντρώσαμε από τη νηστεία. Μήπως λοιπόν σας εμποδίζω να απολαμβάνετε τα φαγητά και να διασκεδάσετε; Δεν εμποδίζω αυτά, αλλά συμβουλεύω να γίνονται τα απαραίτητα, και να σταματήσουμε την πολλή διασκέδαση και να μη καταστρέφουμε την υγεία της ψυχής μας ξεπερνώντας το μέτρο. Γιατί εκείνος που ξεπερνά τα όρια της ανάγκης δε θα απολαύσει καμιά ευχαρίστηση, και το γνωρίζουν αυτό πολύ καλά εκείνοι που το δοκίμασαν, αφού προξενούν από αυτό πολλές αρρώστιες στον εαυτό τους και

υποφέρουν πολλές στενοχώριες. Αλλά το ότι θα υπακούσετε στις παραινέσεις μου, δεν αμφιβάλλω, γιατί γνωρίζω πόσο υπάκουοι είστε.

5. Και γι' αυτό αφού σταματήσω εδώ τις παραινέσεις για το ζήτημα αυτό, θέλω να μεταφέρω το λόγο προς αυτούς που αξιώθηκαν τη λαμπρή αυτή νύχτα να πάρουν τη χάρη του θείου βαπτίσματος, τα καλά αυτά φυτά της Εκκλησίας, τα πνευματικά άνθη, τους νέους στρατιώτες του Χριστού. Προχθές ο Κύριος βρισκόταν στο σταυρό, αλλά αναστήθηκε τώρα. Έτσι και αυτοί, προχθές τους κρατούσε δούλους η αμαρτία, αλλά τώρα αναστήθηκαν μαζί με το Χριστό. Εκείνος με το σώμα του πέθανε και αναστήθηκε, αυτοί ήταν με τις αμαρτίες τους νεκροί, και από την αμαρτία αναστήθηκαν. Η γη λοιπόν την εποχή αυτή της άνοιξης μας προσφέρει τριαντάφυλλα και μενεξέδες και άλλα λουλούδια. Τα νερά όμως μας παρουσίασαν σήμερα λιβάδι πιο όμορφο από το της γης.

Και μην απορήσεις, αγαπητέ μου, αν βγήκαν από τα νερά λιβάδια με λουλούδια. Γιατί ούτε η γη από την αρχή έβγαλε τα είδη των φυτών γιατί το απαιτούσε η φύση της, αλλά γιατί υπάκουσε στο πρόσταγμα του Κυρίου. Και τα νερά όμως τότε έβγαλαν ζώα με ζωή, επειδή άκουσαν· «Ας βγάλουν τα νερά ερπετά ζωντανά» (Γεν. 1, 20). Και η προσταγή πραγματοποιήθηκε, η άψυχη ουσία έβγαλε ζωντανά ζώα. Έτσι και τώρα η ίδια προσταγή έκαμε τα πάντα. Τότε είπε· «Ας βγάλουν τα νερά ερπετά ζωντανά», τώρα όμως δε έβγαλαν ερπετά, αλλά πνευματικά χαρίσματα. Τότε τα νερά έβγαλαν ψάρια χωρίς λογικό, τώρα όμως μας γέννησαν ψάρια λογικά και πνευματικά που τα ψάρεψαν οι απόστολοι. Γιατί λέγει· «Ακολουθήστε με και θα σας κάνω ικανούς να ψαρεύετε ανθρώπους» (Ματθ. 4, 19). Είναι αλήθεια καινούριος αυτός ο τρόπος ψαρέματος. Γιατί αυτοί που ψαρεύουν βγάζουν από τα νερά τα ψάρια, και όσα ψαρέψουν τα νεκρώνουν. Εμείς αντίθετα τους ρίχνουμε μέσα στα νερά και παίρνουν ζωή εκείνοι που ψαρεύονται.

Υπήρχε κάποτε και στους Ιουδαίους κολυμβήθρα με νερό. Αλλά μάθε ποια δύναμη είχε, για να γνωρίσεις καλά τη φτώχεια των Ιουδαίων και να μπορέσεις να αντιληφθείς το δικό μας πλούτο. «Κατέβαινε εκεί», λέγει, «ένας άγγελος και τάραζε το νερό, και εκείνος που θα έμπαινε πρώτος ύστερα από το κούνημα του νερού, θεραπευόταν» (Ιω. 5, 4). Κατέβηκε ο Κύριος των αγγέλων στα νερά του Ιορδάνη, και αφού αγίασε τα νερά θεράπευσε όλη την οικουμένη. Γι' αυτό εκεί εκείνος που κατέβαινε ύστερα από τον πρώτο δε θεραπευόταν πιά, γιατί στους Ιουδαίους η χάρη δινόταν στους άρρωστους, σ' εκείνους που σύρονταν στο έδαφος. Εδώ όμως ύστερα από τον πρώτο μπαίνει ο δεύτερος, ύστερα από το δεύτερο ο τρίτος και ο τέταρτος. Και αν ακόμη πείς πάρα πολλούς, και αν ακόμη όλη την οικουμένη βάλεις μέσα σ' αυτά τα πνευματικά νερά, δεν ξοδεύεται η χάρη, δεν τελειώνει η δωρεά, δε μολύνονται τα νερά, δεν ελαττώνεται η

γενναιοδωρία του.

Είδες πόσο μεγάλη είναι η δωρεά; Ακούτε αυτά εσείς που σήμερα και αυτή τη νύχτα γίνετε πολίτες στην άνω Ιερουσαλήμ, και φυλάξτε τα όπως αξίζει στις πολλές δωρεές, για ν' αποσπάσετε πιο άφθονη τη χάρη. Γιατί η ευγνωμοσύνη γι' αυτά που μας έδωσε ήδη προσκαλεί τη γενναιοδωρία του Κυρίου. Δεν επιτρέπεται, αγαπητέ, να ζείς αδιάφορα στο εξής, αλλά όρισε στον εαυτό σου νόμους και κανόνες, ώστε να κάνεις τα πάντα στην εντέλεια και να φυλάγεσαι πολύ και από εκείνα που θεωρούνται ότι είναι κακά. Γιατί όλη η παρούσα ζωή είναι αγώνας και πάλη, και πρέπει εκείνοι που μπαίνουν μια για πάντα στο στάδιο αυτό της αρετής να είναι εγκρατείς σ' όλα. «Γιατί καθένας που αγωνίζεται, είναι εγκρατής σ' όλα» (Α΄ Κορ. 9, 25). Δε βλέπεις στους γυμνικούς αγώνες πως φροντίζουν πολύ για τον εαυτό τους εκείνοι που δέχονται να παλέψουν με ανθρώπους, και με πόση εγκράτεια κάνουν την άσκηση του σώματός τους; Έτσι βέβαια και εδώ πρέπει να γίνεται. Επειδή η πάλη μας δεν είναι με ανθρώπους, αλλά με τα πονηρά πνεύματα, και η άσκηση και η εγκράτειά μας ας είναι πνευματική, αφού και τα όπλα μας, που μας έδωσε ο Κύριος, είναι πνευματικά.

Ας έχουν λοιπόν και τα μάτια περιορισμούς και κανόνες, ώστε να μην πέφτουν χωρίς σκέψη σ' όλα που συναντούν. Και η γλώσσα ας έχει φράχτη, ώστε να μη τρέχει πριν από το νού. Γι' αυτό λοιπόν και τα δόντια και τα χείλη δημιουργήθηκαν για την προφύλαξη της γλώσσας, για να μη βγεί ποτέ χωρίς σκέψη αφού ανοίξει τις πόρτες, αλλ' όταν τακτοποιήσει καλά τα δικά της, τότε με κάθε σεμνότητα να προχωρήσει και να προφέρει τέτοια λόγια, για να ωφελεί εκείνους που ακούουν και να λέγει εκείνα που συντελούν στην οικοδομή των ακροατών. Και πρέπει να αποφεύγει εντελώς τα άπρεπα γέλια, να έχει ήρεμο και ήσυχο βάδισμα να έχει σεμνό ντύσιμο, και γενικά πρέπει να ρυθμίζει τα πάντα εκείνος που διάλεξε το στάδιο της αρετής. Γιατί η καλή διαγωγή των εξωτερικών μας μελών είναι εικόνα της κατάστασης που επικρατεί στην ψυχή μας.

6. Εάν φέρουμε από την αρχή τους εαυτούς μας σε τέτοια συνήθεια, βαδίζοντας στο εξής με ευκολία το δρόμο μας, θα κατορθώσουμε όλη την αρετή, και δε θα χρειασθούμε πολύ κόπο και θα προσελκύσουμε μεγάλη βοήθεια από το Θεό. Έτσι λοιπόν θα μπορέσουμε και τα κύματα της παρούσας ζωής να περάσουμε με ασφάλεια και, αφού εξουδετερώσουμε τις παγίδες του διαβόλου, να επιτύχουμε τα αιώνια αγαθά, με τη χάρη και τη φιλανθρωπία του Κυρίου μας Ιησού, μαζί με τον οποίο στον Πατέρα και συγχρόνως στο άγιο Πνεύμα ανήκει η δόξα, η δύναμη, η τιμή, τώρα και πάντοτε και στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

Πηγή: agiazoni.gr